

[Jensen (Lillering).]

kunde komme til at behandle Spørgsmaalet her paa Rigsdagen. Jeg skal villigt indrømme, at Sagen hidtil har faaet en grundig Behandling, og der er for saa vidt kun Grund til at være tilfreds, men jeg er dog af den Formening, at vi her i Folketinget, som nu lige paa Falderebet faar disse Lovforslag til Behandling, efter at det andet høje Ting har ligget med dem i halvandet Aar, ogsaa maa have Lov til at se lidt nærmere paa dem.

Jeg er nemlig ikke helt sikker paa, at alting er blevet saa godt, som det *kan* blive. Da vi under den nuværende Landbrugsminister i 1933 fik gennemført Grundforbedringsloven, fik vi Bestemmelsen om Afvandingskommissioner, netop fordi man vidste, at de dengang eksisterende Landvæsenskommissioner arbejdede meget langsomt, og jeg har i min Virksomhed som Formand for Grundforbedringsudvalget i adskillige Tilfælde maattet anmode Landbrugsministeriet om at faa et Spørgsmaal henvist til Behandling i Afvandingskommissioner; det har ikke mindst drejet sig om Sager vedrørende Amtsveje og Stats- og Privatbaner. Derfor vilde jeg gerne have, at vi fik Lejlighed til at se lidt nærmere paa dette Spørgsmaal, og der kan ogsaa være flere andre Ting, som det kan have sin Interesse at skænke lidt Opmærksomhed.

Naar man arbejder med disse Sager, gør man den Erfaring, at der er intet, der deler Sindene — ikke alene *Vandene*, men *Sindene* —, som Vandløb og Vand i al Almindelighed. Vi staar Gang paa Gang over for dette, at man maa indrømme, intet skiller Menneskene saa stærkt som Vand; hvis det endda var Spiritus, kunde man lidt bedre forstaa det, men Vand skulde jo være en neutral Vædske. Det er imidlertid alligevel saadan, at vi ofte ser de største Uenigheder opstaa herom.

Jeg vil derfor foreslaa, at vi her i Folketinget nedsætter et Udvalg, der gennemgaar hele Lovforslaget om Vandløb, saaledes som det nu foreligger fra Landstinget, og undersøger, om der ikke er Ting, som bør rettes. Der er visse Ting, jeg nok kunde have Lyst til at drøfte nærmere i Udvalget. Jeg vil derfor ikke holde nogen lang Tale her, men slutte med at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Ølgaard: Der er jo gaaet et stort Arbejde forud for dette Lovforslags Fremsættelse, et mangeaarigt Forarbejde i Vandløbskommissionen; saa vidt jeg ved, tog det en halv Snes Aar, og det er et vældig godt Grundlag for Rigsdagen at have, naar dette

Lovforslag skal behandles. Jeg tror ogsaa, Lovforslaget har faaet en grundig Behandling i det andet høje Ting — alt det anerkender jeg fuldt ud —, men en Lov som denne, hvorved vi indfører saa uhyre mange principielle Ændringer, kan ganske givet ikke passere Folketinget uden at blive virkelig gennemtænkt og gennemdiskuteret i alle Enkeltheder. Det, det drejer sig om, er jo først og fremmest at faa en god Lov ud af det, en Lov, der kan staa ud i Fremtiden, ganske som den gamle Lov har gjort det, idet den har været Grundlag for alt, hvad der paa dette Omraade er sket indtil nu. Men naar vi er enige om, at det gælder om at faa en virkelig god og holdbar Lov, maa et Aar fra eller til være underordnet, og derfor kan jeg fuldt ud tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Jensen (Lillering)s Betragtning angaaende Lovforslagets Behandling her i Folketinget.

Denne Lovgivning er opbygget efter Livets Krav gennem mange, mange Aar, og vi er nu kommet til det Tidspunkt, da der maa gennemføres en virkelig Rationalisering og Modernisering efter Nutidsforhold. Jeg er meget glad ved, at den højtærede Landbrugsminister nu har bragt denne Sag frem til Afgørelse. Jeg skal ikke komme stærkt ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men kun fremsætte nogle principielle Betragtninger.

Jeg hiser med stor Glæde den Ændring, som den højtærede Landbrugsminister omtalte, og som er gennemført i Landstinget. Den fastslaar Landbrugets ubetingede Ret til at afvande sin Jord til de bestaaende Vandløb. Der har jo været nogen Tvivl om det. Vi har haft nogle Landvindingssager, hvor Spørgsmaalet om Landbrugets Ret til en almindelig Afvanding af Mose og lave Arealer uden Risiko for at komme ud i Erstatningsansvar er blevet draget i Tvivl. Derfor er jeg meget tilfreds med, at det er blevet klart nu. Selve den Tilføjelse i § 3, Stk. 1, at der skal gives Ejere af Landbrug, der ligger inden for en Afstand af 6 km, Underretning om, hvornaar Arbejdet sættes i Gang, maa jo ikke af vore juridiske Myndigheder opfattes saadan, at der ud af det kunde udledes noget som helst i Retning af et Erstatningsansvar fra Landbrugets Side. Jeg regner med, at dette Spørgsmaal nu ligger ganske klart og ganske fast.

Der er enkelte andre Ting, som spiller ind, og den moderne Tid har jo skabt Problemer i denne Forbindelse. Der er Spørgsmaalet om Spildevand. Det er klart, at dette Spørgsmaal maa ordnes fornuftigt og praktisk, ogsaa hvad angaar Spildevandets